

คำสั่งกรมสรรพากร
ที่ บ. ๑๑๐/๒๕๔๕

เรื่อง การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย กรณีการจ่ายเงินค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศให้แก่ผู้ประกอบกิจการให้บริการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล และผู้ประกอบกิจการให้บริการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเลรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจสอบและแนะนำเกี่ยวกับการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย กรณีการจ่ายเงินค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศให้แก่ผู้ประกอบกิจการให้บริการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล และผู้ประกอบกิจการให้บริการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเลตามข้อ ๑๒/๔ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้ พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑๐๔/๒๕๔๕ เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ กรมสรรพากรจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในคำสั่งนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

(๑) คำว่า “ค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ” หมายความว่า ค่าระหว่าง (Freight) ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดที่เกี่ยวกับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบตราส่งสินค้า (bill of lading) เนื่องจากการรับขนของ

ออกนอกประเทศไทย หรือเนื่องจากการรับขนของเข้ามาในประเทศไทย หันนี้ “ไม่ว่าจะเรียกเก็บในหรือนอกประเทศไทย

(๒) คำว่า “ผู้ใช้บริการ” หมายความว่า ผู้ส่งของออกนอกประเทศไทย ซึ่งในคำสั่งนี้เรียกว่า Shipper หรือผู้รับของในประเทศไทย ซึ่งในคำสั่งนี้เรียกว่า Consignee หรือผู้ประกอบกิจการให้บริการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล ซึ่งในคำสั่งนี้เรียกว่า Forwarder

(๓) คำว่า “บริษัทสายการเดินเรือไทย” หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งประกอบกิจการให้บริการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล

(๔) คำว่า “บริษัทสายการเดินเรือต่างประเทศ” หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ซึ่งประกอบกิจการให้บริการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล

ข้อ ๒ กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้ใช้บริการจ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๙) แห่งประมวลรัชฎากร ที่เป็นค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของออกนอกประเทศไทยให้แก่ผู้ประกอบกิจการให้บริการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ดังนี้

(๑) กรณีการจ่ายเงินค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของออกนอกประเทศไทยให้แก่บริษัทสายการเดินเรือไทย โดยบริษัทสายการเดินเรือไทยออกใบตราสั่งสินค้า (บิลลอฟเลดิง) และใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ใช้บริการ ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จากบริษัท

สายการเดินเรือไทย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราออยด์ ๐.๐ ของค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบตราสั่งสินค้า (บิล/of/เดดิ่ง) และผู้ใช้บริการมีหน้าที่ต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้แก่บริษัทสายการเดินเรือไทย เว้นแต่บริษัทสายการเดินเรือไทยเป็นบริษัทสายการเดินเรือที่เข้าลักษณะตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติออกตามความในประมวลรัชฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัชฎากร (ฉบับที่ ๑๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

(๒) กรณีการจ่ายเงินค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจาก การรับขนของออกประเทศไทยให้แก่บริษัทสายการเดินเรือต่างประเทศ ทั้งนี้ "ไม่ว่า บริษัทสายการเดินเรือต่างประเทศนั้นจะมีลิ้นที่อยู่ในประเทศที่มีอนุสัญญาเพื่อ การเว้นการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศไทยหรือไม่ก็ตาม โดยบริษัทสายการเดินเรือต่างประเทศ ออกใบตราสั่งสินค้า (บิล/of/เดดิ่ง) และใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จากบริษัทสายการเดินเรือ ต่างประเทศ โดยคำนวณหักไว้ในอัตราออยด์ ๐.๐ ของค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบตราสั่งสินค้า (บิล/of/เดดิ่ง) และผู้ใช้บริการมีหน้าที่ต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้แก่บริษัทสายการเดินเรือต่างประเทศ

ข้อ ๓ กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้ใช้บริการจ่ายเงินได้เพิ่งประเมิน ตามมาตรา ๔๐ (๙) แห่งประมวลรัชฎากร ที่เป็นค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของออกประเทศไทยให้แก่ ผู้ประกอบกิจการให้บริการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล ซึ่งเรียกว่า Forwarder ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ดังนี้

(๑) กรณี Forwarder ได้ออกใบตราสั่งสินค้า (เอกสารบิลออกฟิเดิง) และออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ใช้บริการ (Shipper หรือ Forwarder รายอื่น) ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จาก Forwarder โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ ๑.๐ ของค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบตราสั่งสินค้า (เอกสารบิลออกฟิเดิง) และผู้ใช้บริการมีหน้าที่ต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้แก่ Forwarder

(๒) กรณีบริษัทสายการเดินเรือได้ออกใบตราสั่งสินค้า (บิลออกฟิเดิง) ให้แก่ Forwarder ในนามของผู้ใช้บริการ (Shipper) แต่ออกใบเสร็จรับเงินในนามของ Forwarder ถือว่า Forwarder จ่ายค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของออกนอกประเทศไปไทยให้แก่บริษัทสายการเดินเรือ Forwarder จึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายจากบริษัทสายการเดินเรือตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒ โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ ๑.๐ ของค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบตราสั่งสินค้า (บิลออกฟิเดิง) และ Forwarder มีหน้าที่ต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายให้แก่บริษัทสายการเดินเรือในนามของตนเอง

กรณี Forwarder ตามวรรคหนึ่ง เรียกเก็บค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของออกนอกประเทศไปไทยจากผู้ใช้บริการ (Shipper) โดยใช้ใบตราสั่งสินค้า (บิลออกฟิเดิง) ของบริษัทสายการเดินเรือ และ Forwarder ได้ออกใบเสร็จรับเงินในนามของผู้ใช้บริการ (Shipper) ถือว่าผู้ใช้บริการ (Shipper) จ่ายค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของออกนอกประเทศไปไทยให้แก่ Forwarder ดังนั้น ผู้ใช้บริการ (Shipper) จึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายจาก Forwarder โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ ๑.๐ ของค่าขนส่งสินค้าระหว่าง

ประเทศตามที่ระบุไว้ในใบตราสั่งสินค้า (บิล/of/เดิง) และผู้ใช้บริการ (Shipper) มีหน้าที่ต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายให้แก่ Forwarder

(๓) กรณี Forwarder จ่ายค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจาก การรับขนของออกนอกประเทศไทยให้แก่บริษัทสายการเดินเรือ โดยบริษัทสายการเดินเรือ ออกใบตราสั่งสินค้า (บิล/of/เดิง) ให้แก่ Forwarder ในนามของผู้ใช้บริการ (Shipper) และบริษัทสายการเดินเรือได้ออกใบเสร็จรับเงินในนามของผู้ใช้บริการ (Shipper) ด้วย ถือว่า Forwarder กระทำการเป็นตัวแทนของผู้ใช้บริการ (Shipper) ดังนั้น เมื่อ Forwarder ได้จ่ายค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจาก การรับขนของออกนอกประเทศไทยให้แก่บริษัทสายการเดินเรือในนามของผู้ใช้บริการ (Shipper) Forwarder จึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จากบริษัทสายการเดินเรือ ตามหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒ โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ ๑.๐ ของค่าขนส่งสินค้า ระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบตราสั่งสินค้า (บิล/of/เดิง) และ Forwarder มีหน้าที่ต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายให้แก่บริษัทสายการเดินเรือ โดยออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายของตนเอง และระบุชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ใช้บริการ (Shipper) ด้วย ต่อมาเมื่อผู้ใช้บริการ (Shipper) จ่ายเงินค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศจำนวนดังกล่าวคืนให้แก่ Forwarder ในภายหลัง ผู้ใช้บริการ (Shipper) ไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

Forwarder ตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่ต้องยื่นรายการภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย ตามแบบ ก.ง.ด. ๕๓ เป็นรายฉบับแต่ละรายของผู้ใช้บริการ (Shipper) โดยจะต้องระบุชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ใช้บริการ (Shipper) ในช่อง “ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย” และระบุชื่อ Forwarder ในช่อง “ผู้จ่ายเงิน”

ซึ่งกรมสรรพากรจะออกใบเสร็จรับเงินในนามของผู้ใช้บริการ (Shipper) และ Forwarder มีหน้าที่ต้องส่งสำเนาหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ใบเสร็จรับเงินจากการยื่นแบบ ก.ง.ด. ๕๓ และสำเนาแบบ ก.ง.ด. ๕๓ ให้แก่ผู้ใช้บริการ (Shipper) ด้วย

ข้อ ๔ กรณีบริษัทสายการเดินเรือตามข้อ ๒ และ Forwarder ตามข้อ ๓ ออกเอกสารเรียกเก็บค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของ ออกนอกประเทศไทยให้แก่ผู้ใช้บริการ โดยไม่สามารถระบุค่าธรรมเนียมและ ประโยชน์อื่นใดที่เกี่ยวกับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของ ออกนอกประเทศไทยไว้ในบิล/of เลดิง หรือในเอกสารบิล/of เลดิง บริษัทสายการเดินเรือ และ Forwarder สามารถออกเอกสารโดยระบุเฉพาะค่าระหว่าง (Freight) ไว้ในบิล/of เลดิงหรือเอกสารบิล/of เลดิง และระบุค่าธรรมเนียม หรือประโยชน์อื่นใด ที่เกี่ยวกับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของออกนอกประเทศไทย ไว้ในเอกสารใบเรียกเก็บเงิน (อินวอยซ์) หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เช่น Freight Invoice ก็ได้ แต่ทั้งนี้ ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดดังกล่าว ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยระบบคอนเทนเนอร์ เท่านั้น เมื่อผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินตามบิล/of เลดิงหรือเอกสารบิล/of เลดิง และเอกสารใบเรียกเก็บเงิน (อินวอยซ์) หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ดังกล่าว ถือเป็นการจ่ายเงินค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ จึงมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จากบริษัทสายการเดินเรือ หรือ Forwarder แล้วแต่กรณี โดยคำนวณหักไว้ ในอัตรา้อยละ ๐.๐ ของค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในบิล/of เลดิง หรือเอกสารบิล/of เลดิงและเอกสารใบเรียกเก็บเงิน (อินวอยซ์) หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกันนั้น

ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยระบบคอนเทนเนอร์ ตามวาระหนึ่ง ได้แก่

- (๑) ค่าบรรจุตู้คอนเทนเนอร์หรือค่าแก่สินค้าออกจากตู้คอนเทนเนอร์ (Container Freight Station หรือ CFS)
- (๒) ค่าธรรมเนียมใบสั่งปล่อยสินค้า (Delivery Order Fee หรือ D/O)

(๓) ค่าธรรมเนียมใบตราสั่งสำหรับการขนส่งสินค้าออก (B/L Fee)

(๔) ค่าธรรมเนียมเปลี่ยนสถานะตู้คอนเทนเนอร์ (Status Fee)

(๕) ค่าภาระท่าเรือ คือ ค่าใช้จ่ายในการนำตู้คอนเทนเนอร์ลงจากเรือ หรือค้าย้ายตู้คอนเทนเนอร์หน้าท่าเรือไปยังลาน (Terminal Handling Charge หรือ THC)

(๖) ค่าลากตู้ไปเปิดที่โรงงานกรณีการขนส่งสินค้าเข้า หรือ ค่าลากตู้ไปบรรจุสินค้าที่โรงงานและลากตู้กลับมาที่ท่าเรือกรณีการขนส่งสินค้าออก (Container Yard หรือ C/Y)

กรณีบริษัทสายการเดินเรือ หรือ Forwarder ตามวาระหนึ่ง ระบุค่าบริการ หรือเรียกว่า Handling Charge (H/D) ไว้ในเอกสารใบเรียกเก็บเงิน (อินวอยซ์) หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน เช่น Freight Invoice ด้วย nok เนื้อจากรายการค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ โดยระบบคอนเทนเนอร์โดยแยกรายการอย่างชัดเจน เฉพาะค่าบริการ (Handling Charge) ถือเป็นค่าตอบแทนที่ผู้ใช้บริการจ่ายให้แก่บริษัทสายการเดินเรือ หรือ

Forwarder ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายโดยคำนวณหักไว้ในอัตราอัตราร้อยละ ๓.๐ ของค่าบริการ (Handling Charge) นั้นตามข้อ ๑๒/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่อง สร้างให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑๐๔/๒๕๔๕ เรื่อง สร้างให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕ สำหรับรายการค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยระบบคอนเทนเนอร์ที่ระบุไว้ในเอกสารใบเรียกเก็บเงิน (อินวอยซ์) หรือเอกสารอื่นที่มีลักษณะทำงานของเดียวกันนั้น ถือเป็นค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ซึ่งอยู่ในบังคับต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราอัตราร้อยละ ๑.๐

ข้อ ๕ กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้ใช้บริการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๙) แห่งประมวลรัษฎากร ที่เป็นค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของออกนอกประเทศไทยให้แก่บริษัทสายการเดินเรือ โดยบริษัทสายการเดินเรือออกใบตราสั่งสินค้า (บิลลอฟแลดิง) ให้แก่ผู้ใช้บริการ (Shipper) แต่บริษัทสายการเดินเรือเรียกเก็บค่านส่งสินค้าระหว่างประเทศในต่างประเทศ จากผู้ซื้อในต่างประเทศบริษัทสายการเดินเรือต้องนำรายได้ที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการรับขนของออกนอกประเทศไทยตามที่ระบุไว้ในใบตราสั่งสินค้า (บิลลอฟแลดิง) ไม่ว่าจะเรียกเก็บในหรือนอกประเทศไทยรวมคำนวณเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๗ แห่งประมวลรัษฎากร แต่ผู้ใช้บริการ (Shipper) ไม่เป็นผู้จ่ายเงินจึงไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

กรณีบริษัทสายการเดินเรือตามวรรคหนึ่ง “ได้ออกใบตราสั่งสินค้า (บิลօฟฟ์เลดิ้ง) ให้แก่ Forwarder ในประเทศไทย แต่บริษัทสายการเดินเรือ เรียกเก็บค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของออกประเทศไทย ในต่างประเทศ จาก Forwarder ในต่างประเทศ กรณีดังกล่าว Forwarder ในประเทศไทยไม่เป็นผู้จ่ายเงินได้ จึงไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย และกรณี Forwarder ในประเทศไทยออกใบตราสั่งสินค้า (เอกสารบิลօฟฟ์เลดิ้ง) ให้แก่ผู้ใช้บริการ (Shipper) หากใบตราสั่งสินค้า (เอกสารบิลօฟฟ์เลดิ้ง) ดังกล่าว ระบุค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่เรียกเก็บในต่างประเทศ ผู้ใช้บริการ (Shipper) ไม่เป็นผู้จ่ายเงินได้ จึงไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

ข้อ ๖ กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้ใช้บริการจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๒) แห่งประมวลรัชฎากร ที่เป็นค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของเข้ามาในประเทศไทย ให้แก่ผู้ประกอบกิจการให้บริการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ดังนี้

(๑) กรณีผู้ใช้บริการ (Consignee หรือ Forwarder) จ่ายค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของเข้ามาในประเทศไทยให้แก่บริษัทสายการเดินเรือไทย โดยบริษัทสายการเดินเรือไทยออกใบตราสั่งสินค้า (บิลօฟฟ์เลดิ้ง) และออกใบเสร็จรับเงินในนามของผู้ใช้บริการ ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ ๑.๐ ของค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศตามที่ระบุไว้ในใบตราสั่งสินค้า (บิลօฟฟ์เลดิ้ง) และผู้ใช้บริการ มีหน้าที่ต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายให้แก่บริษัทสายการเดินเรือไทย

เว้นแต่บริษัทสายการเดินเรือไทยเป็นบริษัทสายการเดินเรือที่เข้าลักษณะตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการออกตามความในประมวลรัชฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัชฎากร (ฉบับที่ ๓๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

(๒) กรณีผู้ใช้บริการ (Consignee หรือ Forwarder) จ่ายค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของเข้ามาในประเทศไทยให้แก่บริษัทสายการเดินเรือต่างประเทศ โดยบริษัทสายการเดินเรือต่างประเทศออกใบตราสั่งสินค้า (บิลօອฟ์เลดิ๊ง) และออกใบเสร็จรับเงินในนามของผู้ใช้บริการ โดยเหตุที่ค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของเข้ามาในประเทศไทยไม่เป็นฐานในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา ๖๗ แห่งประมวลรัชฎากร ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

ข้อ ๗ กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้ใช้บริการจ่ายเงินได้เพิ่มประมินตามมาตรา ๔๐ (๙) แห่งประมวลรัชฎากร ที่เป็นค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของเข้ามาในประเทศไทยให้แก่ผู้ประกอบกิจการให้บริการรับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Forwarder) โดย Forwarder กระทำการในฐานะเป็นตัวแทนของ Forwarder ในต่างประเทศ และ Forwarder ในประเทศไทย ได้ออกใบเสร็จรับเงินในนามของผู้ใช้บริการ ถือว่าผู้ใช้บริการจ่ายค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เพื่องจากการรับขนของเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งไม่เป็นฐานในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา ๖๗ แห่งประมวลรัชฎากร ผู้ใช้บริการซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย แต่ผู้ใช้บริการมีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย จาก Forwarder ในประเทศไทย

สำหรับค่าบริการ หรือเรียกว่า Handling Charge (H/D) โดยคำนวณหักไว้ในอัตรา
ร้อยละ ๓.๐ ตามข้อ ๑๒/๑ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๔/๒๕๒๘ เรื่อง
สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษี
เงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่ง
กรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑๐๔/๒๕๔๕ เรื่อง สั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐
แห่งประมวลรัษฎากร มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ลงวันที่ ๑๕ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๔๕

กรณี Forwarder ในประเทศไทยได้กระทำการในฐานะเป็นตัวแทน
เรียกเก็บค่าขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของเข้ามาในประเทศไทย
ของ Forwarder ในต่างประเทศ Forwarder ในประเทศไทยจะต้องมีหลักฐานหรือ
เอกสารอื่นใดที่มีเนื้อหาแสดงว่ากระทำการในฐานะเป็นตัวแทนของ Forwarder
ในต่างประเทศ

ข้อ ๘ ให้นำความในข้อ ๔ มาใช้บังคับสำหรับการจ่ายเงินค่าขนส่งสินค้า
ระหว่างประเทศ เนื่องจากการรับขนของเข้ามาในประเทศไทยให้แก่ผู้ประกอบกิจการ
ให้บริการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล และผู้ประกอบกิจการให้บริการ
รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศโดยเรือเดินทะเล (Forwarder) ด้วย

สั่ง ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

ศุภรัตน์ ควัฒน์กุล

อธิบดีกรมสรรพากร